

Udany test Arrow 3

28 lipca 2011

Według doniesień agencji UPI, Izrael przeprowadził udaną próbę pocisku antybalistycznego Arrow 3. To największy pocisk systemu obronnego tego kraju.

Artystyczna wizja głowicy pocisku Arrow 3, która ma trafić i niszczyć cel bezpośrednim

Pocisk Arrow 3 ma niszczyć cele na wysokości ponad 100 km, poza atmosferą ziemską. Pozwoli to na trafianie pocisków balistycznych pośredniego zasięgu, a więc pokonujących od 3 do 5,5 tys. km, co odpowiada największym planowanym przez Iran systemom raketowym.

W izraelskim rozwiązaniu napęd głowicy stanowi silnik na stały materiał pędny ze sterowaną dyszą, co pozwala na uzyskanie większej zwrotności, niż w wypadku sterowania mini-silnikami na paliwo ciekłe. Z kolei umocowana przegubowo głowica naprowadzająca na cel wykorzystuje kombinację wysokiej rozdzielczości sensorów wizualnych i na podczerwień, co umożliwi wykorzystanie astronawigacji i zwiększenie zasięgu wykrywania. Izraelczycy zapewniają, że uzyskają zdolność bezpośredniego trafienia także manewrujących celów.

Program rozwoju nowej broni zainicjowano w 2006, jako dopełnienie palety systemów antyraketowych, opracowywanych i finansowych wspólnie z USA od dwóch dekad (zobacz np.: [Kolejny test Arrow](#), [Iron Dome zestrzelił pocisk](#)).

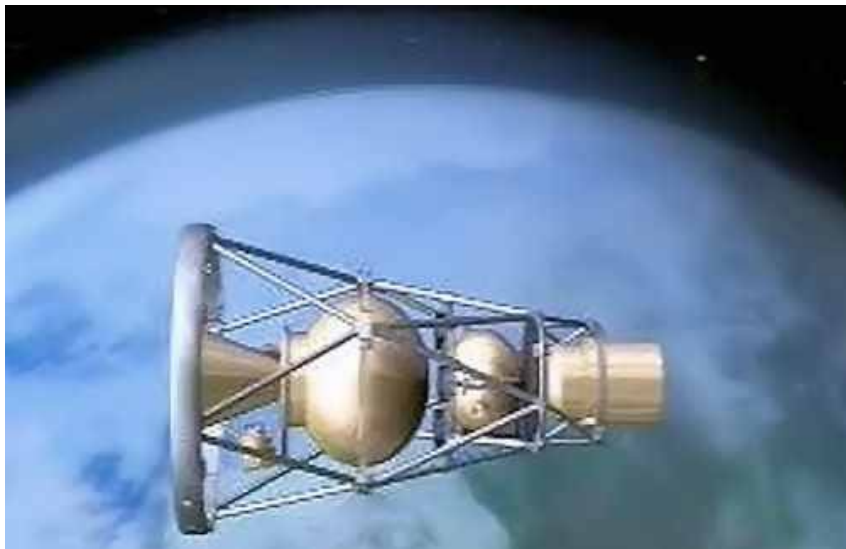
W ubiegłym roku Tel-Awiv i Waszyngton podpisały porozumienie o wspólnym rozwoju Arrow 3. Amerykanie zobowiązali się przy tym do kontynuowania finansowania projektu i udostępniania własnych technologii (zobacz: [Amerykanie sfinansują Arrow 3](#)).

Próba Arrow 3, o której doniosła dzisiaj agencja UPI, jest pierwszym znanym testem nowego systemu. Zapewniono, że zakończył się on sukcesem - zestrzeleniem celu, imitującego pocisk balistyczny. Nie podano jednak dodatkowych szczegółów.

Kierujący programem Yoav Turgeman poinformował jedynie, że system powinien osiągnąć gotowość operacyjną w 2015, rok później niż pierwotnie zakładano. Poważnym problemem jest przy tym brak stacji radiolokacyjnej o odpowiednim zasięgu. Stosowane w systemach Arrow 2 stacje rodziny Green Pine, przeznaczone są do określania pozycji pocisków jedynie krótkiego i średniego zasięgu. Izrael może jednak liczyć na amerykański radar AN/TPY-2, element zestawu THAAD, dyslokowany na Pustynię Negev w październiku 2008. Rozważana jest również modernizacja

własnych stacji lub stworzenie całkowicie nowych rozwiązań, w tym umieszczenie radarów na pokładach bezzałogowych statków latających.

Arrow 3 ma wziąć udział we wspólnych z Amerykanami ćwiczeniach *Juniper Cobra*, które planowane są na styczeń przyszłego roku.

Artystyczna wizja głowicy pocisku Arrow 3, która ma trafić i niszczyć cel bezpośrednim uderzeniem / Rysunek: MDA

Pocisk Arrow 3 ma niszczyć cele na wysokości ponad 100 km, poza atmosferą ziemską. Pozwoli to na trafianie pocisków balistycznych pośredniego zasięgu, a więc pokonujących od 3 do 5,5 tys. km, co odpowiada największym planowanym przez Iran systemom raketowym.

W izraelskim rozwiązaniu napęd głowicy stanowi silnik na stały materiał pędny ze sterowaną dyszą, co pozwala na uzyskanie większej zwrotności, niż w wypadku sterowania mini-silnikami na paliwo ciekłe. Z kolei umocowana przegubowo głowica naprowadzająca na cel wykorzystuje kombinację wysokiej rozdzielczości sensorów wizualnych i na podczerwień, co umożliwi wykorzystanie astronawigacji i zwiększenie zasięgu wykrywania. Izraelczycy zapewniają, że uzyskają zdolność bezpośredniego trafienia także manewrujących celów.

Program rozwoju nowej broni zainicjowano w 2006, jako dopełnienie palety systemów antyrakietowych, opracowywanych i finansowych wspólnie z USA od dwóch dekad (zobacz np.: [Kolejny test Arrow](#), [Iron Dome zestrzelił pocisk](#)).

W ubiegłym roku Tel-Awiv i Waszyngton podpisały porozumienie o wspólnym rozwoju Arrow 3. Amerykanie zobowiązali się przy tym do kontynuowania finansowania projektu i udostępniania własnych technologii (zobacz: [Amerykanie sfinansują Arrow 3](#)).

Próba Arrow 3, o której doniosła dzisiaj agencja UPI, jest pierwszym znanym testem nowego systemu. Zapewniono, że zakończył się on sukcesem - zestrzeleniem celu, imitującego pocisk balistyczny. Nie podano jednak dodatkowych szczegółów.

Kierujący programem Yoav Turgeman poinformował jedynie, że system powinien osiągnąć gotowość operacyjną w 2015, rok później niż pierwotnie zakładano. Poważnym problemem jest przy tym brak stacji radiolokacyjnej o odpowiednim zasięgu. Stosowane w systemach Arrow 2 stacje rodziny Green Pine, przeznaczone są do określania pozycji pocisków jedynie krótkiego i średniego zasięgu. Izrael może jednak liczyć na amerykański radar AN/TPY-2, element zestawu THAAD, dyslokowany na Pustynię Negev w październiku 2008. Rozważana jest również modernizacja własnych stacji lub stworzenie całkowicie nowych rozwiązań, w tym umieszczenie radarów na pokładach bezzałogowych statków latających.

Arrow 3 ma wziąć udział we wspólnych z Amerykanami ćwiczeniach *Juniper Cobra*, które planowane są na styczeń przyszłego roku.

Powiązane wiadomości

[Udany test Arrow 3 \(2011-07-28\)](#)

[Amerykanie sfinansują Arrow 3 \(2010-07-28\)](#)

[Izrael modyfikuje system ostrzegania przed atakiem raketowym \(2008-10-17\)](#)

[Iron Dome w listopadzie \(2010-07-20\)](#)

[Iron Dome gotowy do służby \(2010-06-20\)](#)

[Kolejny test Arrow \(2011-02-23\)](#)

[Amerykanie sfinansują Arrow 3 \(2010-07-28\)](#)

[Izrael modyfikuje system ostrzegania przed atakiem raketowym \(2008-10-17\)](#)

[Iron Dome w listopadzie \(2010-07-20\)](#)

[Dolary na Iron Dome \(2010-12-10\)](#)

[Iron Dome z opóźnieniem \(2010-11-09\)](#)

[Iron Dome zestrzelił pocisk \(2011-04-08\)](#)

[Iron Dome w Beer Szewa \(2011-03-28\)](#)

[Dolary na Iron Dome \(2010-12-10\)](#)